

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Baioaro, qui post mortem vxori apparens, dixit sibi eleemosynas nihil profuisse, cap. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Sacerdos quidam de Hispania anno presentis prope castrum comitis Losensis, dum in crepusculo noctis transfret de villa in villam, vidit in campo vicino torneamentum maximum mortuorum valide clamantium: Domine Waltere de Milene, domine Waltere de Milene: erat idem Walterus in militia nominatus, nuperque defunctus. Intelligens sacerdos illos esse, qui militum nundinas execrabiles representabant, subsistens, circulum circa se fecit: cumque visio cessaret, & ipse procederet, iterum illos videns, fecit ut prius, sic usque ad lucem laborans. Hæ duæ visiones mihi relatæ sunt a Wigero monacho Vilarienti. Referam tibi nunc exemplum de pœna vsurariorû,

Miles quidam moriens, bonis de vsura cõquisitis, filium suum hæreditauit; nocte quadã ad ostium fortiter pulsans, cum puer occurreret, & quid ibi pulsaret interrogaret, respõdit: Intromitte me, ego sum dominus huius possessionis, nomen suum exprimens. Puer per foramen sepis prospiciens, eumque cognoscens, respõdit: Certè dominus meus mortuus est, non vos intromittam, cumque mortuus pulsando perseveraret, nec proficeret, nouissimè dixit: Defer pisces istos, quibus ego vescor, filio meo, ecce ad portam illos suspendo. Mane exeuntes, reppererunt in quodam ligamine multitudinem bufonum atque serpentum. Reuera iste est cibus infernalis, qui igne sulfureo decoquitur. **APOLLONIVS**: Quid sentis de his, qui malè viuunt, & tamè elemosynas multas faciunt? **CAESARIVS**: Nihil eis prodest ad vitam æternam.

De vsurariorum pœnis.

Non multi anni sunt elapsi, quod quidam ditissimus ministerialis ducis Bajoariae defunctus est: Nocte quadam castrum, in quo vxor eius dormiebat, sic cõcussu est, ut terremotus fuisse videretur. Et ecce, ostio camerae, in qua illa iacebat, aperto,

¶ al. cum scapulis. quodam gigante nigerrimo * cum capillis impellen-
te, maritus eius ingressus est: quem cum vidisset & ro-
uisset, ad se illum vocans, super sedile lecti sui residere
fecit. Nihil verò territa, eo quòd frigus esset, & illa so-
la camisia induta fuisset, partem operimèti sui scapu-
lis eius superposuit: què cū de statu suo interrogasset,
tristis respondit: Pœnis aternis deputatus sum. Ad
quod verbum illa territa nimis, respondit: Quid est
quod dicitis? Nonne eleemosynas magnas fecistis: o-
stium vestrum peregrinis omnibus patuit: Non pro-
sunt vobis beneficia ista? Respondit ille: Nihil mihi
profunt ad vitam aternam, eo quòd ex vana gloria nò
ex charitate à me facta sunt. Quem cum de aliis in-
terrogare vellet, iterum respondit: Concessum est mi-
hi tibi apparere, sed nò licet morari: ecce ductor meus
diabolus foris stat expectans me: si enim omnia folia
arborum vertèrentur in linguas, tormenta mea expri-
mere non possent. Post hæc euocatus & impulsus, in
eius abscessu totum castrum, vt prius, concutitur, vo-
ces ejulatus eius diutius audiuntur. Visio hæc valde
celebris fuit & est in Bajoaria, sicut testis erat Gerhar-
dus monachus noster, quandoq; canonicus Ratispo-
nensis, qui nobis illam recitauit. Ecce in his omnibus,
Sapient. 6 qua dicta sunt, impleta est scriptura, qua dicit: Po-
tentes potenter tormenta patientur. APOLLONIVS:
Hæc & huiusmodi exempla potentibus debent præ-
dicari: CÆSARIVS: Quia ipsi sacerdotes ex magna
parte malè & incontinententer viuunt, potètes nò pun-
gunt, sed vngunt. Quam graue sit peccatum luxuria
sacerdotum, subsequens probat exemplum.

CAPVT XX.

*De inco-
n-
suetudine
in
ecclesia
sacerdotum
& al. ac-
cidents.*

Concubina cuiusdam sacerdotis, cum esset mo-
ritura, sicut à quodam religioso didici, cū mul-
ta instantia calceos sibi novos & bene * taccu-
motos fieri petiuit, dicens: Sepelite me in eis, valde-
nim erunt mihi necessarij. Quod cum factum fuisset,
nocte sequenti, longè antè lucem, luna splendente,
miles quidam cum seruo suo per viam equitans, fe-
mineos